

Ér hangja

Székelyhid és környéke

Tájékoztatás és folyamatosság

▶ www.erhangja.ro

VI. évfolyam,
1. (60.) szám
2015.
január

- 5** Nagy érdeklődés Wilhelm Sándor és Harka Ákos *Partium balai* című könyvének bemutatóján
- 6** Advent ideje alatt a hegyközszentmiklósi iskola diákjai és tanárai díszbe öltöztették szívüket
- 7** Tíz esztendeje talált otthonra Futó Ferenc református lelkész és családja Érolasziban

Folytatódik a nagykágyai szakiskola felújítása

Nagyberuházás sportlétesítmények, szolgálati lakás, bentlakás, étkeзде kivitelezésére

Közel négymillió euró értékű beruházással folytatódik a Nagykágyai 1. Számú Technológiai Líceum rehabilitációja. A munkálatok már januárban elkezdődnek, hiszen a befejezés határideje idén december.

A kivitelezési szerződést január 8-án írta alá Béres Csaba, Székelyhid város polgármestere. Városunk vezetője lapunk érdeklődésére azt is vázolta, mit tartalmaz a projekt: „Decemberre teljes felújításon megy át a sportcsarnok, illetve elkészül – az iskola területén belül – egy kosár-, futball- és teniszpálya. Felépül egy teljesen új szolgálati lakás a jelenleg ingázni kényszerülő tanárok számára, és felújítjuk a diák bentlakást is. Mindezekon kívül a műhelyek és kiegészítő épületek is rendbe kerülnek és – ami az egyik legfontosabb – étkeзде is épül az iskola területére.”

A felújítás története 2007-ig nyúlik vissza, amikor a román tanügyminisztérium által meghirdetett campusprogram pályázati kiírására a város vezetése két igényt nyújtott be: a székelyhídi, illetve a nagykágyai iskola campusának felújítására. Akkor mindkét benyújtott pályázatot megnyertük, és mindkettő kivitelezési munkálatai el is indultak. Ám 2008-ban a gazdasági válság miatt mindkét felújítási munkálat finanszírozása abbamaradt. A folytatásban sokáig mindenki kételkedett – tudtuk meg a polgármestertől, aki hozzátette: ő mindig is

hitt abban, hogy iskoláink felújítása előbb-utóbb bekövetkezik. Igaza is lett, hiszen egy európai uniós határozat értelmében a 2007–2008 között kiírt regionális-operatív programból megmaradt összegeket az oktatási tárcának el kell költenie 2015-ig. Ezért lehetett pályázni olyan iskolák kivitelezésére, amelyek már elindultak, illetve amelyek kivitelezési szerződéssel rendelkeznek. Így nyújtotta be Székelyhid önkormányzata a Nagykágyai 1. Számú Technológiai Líceum felújítására a pályázatot, amely több szakaszon sikeresen ment át, és a kivitelezési szerződés aláírása is megtörtént. Ugyanakkor fontos tudni, hogy ez a kiírás kizáró oknak tekintette az olyan elindult beruházásokat és kivitelezéseket, amelyeket egy vállalat megnyert, majd a munkálatok jogait átadta egy másiknak. Emiatt esett el a székelyhídi iskola campusának kialakítása, hiszen itt a munkálatokat a Selina építkezési vállalat a Marconst cégnek továbbította.

Jó hír azonban, hogy a fent említetteknek köszönhetően a nagykágyai beruházás megmaradt, és közel négymillió euróra rúg. Ha minden a tervek szerint halad, az év végére elkészül Bihar megye egyik legszebb és legkorszerűbb szakiskolája.

A munkálatok előrehaladásáról igyekszünk majd beszámolni.

Mészáros Emőke

Béres Csaba polgármester aláírja a beruházási szerződést

Kitüntetett polgáraink

A többnapos karácsonyi vásár egyik legfelemelőbb momentumaként Székelyhid tehetséges és méltán híres sportolójának díjazása volt. A december 20-án, délután tartott ünnepélyes ceremónián tizenegy kitüntetett vehette át tiszteletdíját a város múzeumában. Az egybegyűltek meghallgathatták a jutalmazottak életéből néhány fontosabb pillanatot kiemelő rövid laudációkat, és a barátok, a családtagok megtapsolhatták a közösség büszkeségeit.

Az első díjazott **Rákóczi Gergő**, Európa elismert fogathajtója volt, aki tizenhárom évesen kezdte a pályafutását, három világbajnokságon és három Európa-bajnokságon vett részt eddig, 2014-ben pedig megnyerte a Balkán-bajnokságot, illetve második helyezést ért el az Európa-bajnokságon maratonhajításban.

Sportolóink sorában a Phoenix Sportegyesület karatésai következtek, akiket edzőjük, Guba József szólított fel a díjak átvételére: **Balogh Kata Boglárka** 2014

októberében a világbajnokságon bronzérmes lett (ő keveset jár edzésre, mivel Nagyváradon tanul – ahol szintén jár magánedzésekre –, ezért Székelyhídon

csak hétfévenként tud beszállni). A Debrecenben középiskolát végző, ott is edző, de gyakran hazajáró **Flóra Fruzsina** tavaly áprilisban bronzérmes lett az

Európa-kupán. Ugyanazon a versenyen azonos eredményt ért el **Deák Gergő**, mint „régimotoros”.

Folytatás a 4. oldalon

Eredményes sportolóink (balról jobbra): Rákóczi Gergő, Balogh Kata Boglárka, Nagy Csongor, Wilhelm Ákos, Balázs Dávid, Szabó István-Zsolt, Flóra Fruzsina, (előtérben) Deák Gergő, Kokovai Csongor

Az Ér tv minden pénteken este 20 órai kezdettel a www.erhangja.ro/tv honlapon új adással jelentkezik, mely keddenként este 20 órától megtekinthető a Briximp kábelszolgáltató apróhirdetési csatornáján is. Nézzenek bennünket!

„Beköltöztek” a sportcsarnokba a korosztályos focicsapatok

Fotók: Kovári Krisztián

A 6–14 évesek megállás nélkül, heti két alkalommal edzenek, fociznak a székelyhídi sportcsarnokban, míg a nagyok a megérdemelt (?) téli pihenőjüket tartják. Novembertől „költöztek be” a srácok a tornaterembe, decemberben pedig ajándékot is kaptak. A zsáknői focilabda a németországi Kirchdorf am Innból érkezett, az ott élő Sommer vállalkozó család küldte. A csomagot Kovács János katolikus plébános, Székelyhíd díszpolgára juttatta el gyerekeinkhez.

Még a téli vakáció előtt fogalmazódott meg az ötlet, hogy a fiatalok korcsoportokra osztva mérkőzzenek meg más települések csapataival. Négy csoport alakult (6–8, 9–10, 11–13 év közöttiek és 14 év felettek). Először, még decemberben a legkisebbek léptek pályára, Margitta és Szentjobb volt az ellenfél. A margittaiak 100%-os teljesítménnyel végeztek az élen, a szentjobbiakat 1-0-ra, a székelyhídiakat 3-0-ra verték. A második helyért egy nagyon változatos mérkőzést vívott a két csapat,

A 9-10 éves labdarúgók hősiesen helytálltak a bajnokságban

hol a szentjobbiak, hol a hazaiak vezettek. Sajnos a vendégek cserépadja egy kicsit „hosszabb” volt, így ők nyertek 3-2-re és végeztek a második helyen. Na-

gyon biztató volt néhány hazai játékos teljesítménye, a vereség főleg az ebben a korosztályban lévő emberhiányra vezethető vissza. Kevés volt a cserelehető-

ség, a végére elfáradtak a fiúk. Ha netán van még a városban 6–8 éves, focizni vágyó gyerek, minden szerdán délután fél ötkor vagy szombat délelőtt tizenegykor csatlakozhat a többiekhez a helyi sporttelepen.

Január eleje a 9–10 éves korosztályé volt, hozzájuk már három csapat érkezett városunkba. Margitta és Szentjobb mellett ezúttal Érmihályfalva is csatlakozott a trióhoz. Mindenki mindenkivel játszott 20 percet. Kispályához és korosztályhoz képest nagyon kiegyenlített küzdelmeket láthattak a kilátogató nézők, nagyon minimális különbség volt a csapatok között. Egy picit talán a

győztes Margitta emelkedett ki, de ők is veszítettek pontot. **Eredmények:** Székelyhíd–Érmihályfalva 1-1, Margitta–Szentjobb 1-0, Székelyhíd–Margitta 0-0, Érmihályfalva–Szentjobb 1-0, Szentjobb–Székelyhíd 2-1, Margitta–Érmihályfalva 4-1.

A nap végére bebizonyosodott, hogy alig egy év alatt nagyon sokat fejlődtek a székelyhídi gyerekek, hiszen a nagyobb települések ifjoncaival is fel tudják venni a versenyt. Náluk azért jóval több srácból történik a válogatás, a kezdő hatosuk mellett a kispadon is sok tehetség foglal helyet. Az eredmények nagyon biztatóak, a két döntetlen önmagáért beszél, a vereség is minimális. Nem szokásom kiemelni senkit a csapatból, viszont Kokovai Csongor, Nagy Erik és Oros Patrick nevét mindenképp megemlíteném. Előbbi két rúgott gólja mellett óriási mezőny munkát végzett (ahogy mondani szokták vállán vitte a csapatot), utóbbi kettő pedig a védekezés mintapéldáját mutatta be. Kapusunk pedig kispályán mindig megbízhatóan véd. Ha hozzájuk fel tudnak nőni a többiek – amire minden esély meg van –, előbb-utóbb jönnek majd az eredmények is.

A tervek közt szerepel még két februári négy csapatos torna, a 11–13 és a 14 év felettek is megmutathatják, hogy hol tartanak. Nagy öröm, hogy városunkban van utánpótlás, szeretnek focizni a fiatalok és igen komoly munkát is hajlandóak végezni!

Juhász György,
a gyerekek edzője

A 6-8 év közötti focisták csapata a Kirchdorf am Innból érkezett labdákkal

A székelyhídi csapatok összeállítása

6–8 évesek: Majercsik Huba (kapus), Ambrus Levente, Bencsik Ákos, Boldog Alen, Cheregi Nándor, Daróczi Mátyás, Egeresi Bálint, Kiss Denis és Krizsán Bertold (mezőnyjátékosok).

9–10 évesek: Mészáros Tamás (kapus), Bíró Erik, Csáki Dávid, Dombi Dávid, Dudás Zsolt, Kokovai Csongor, Merka Sebastian, Nagy Erik és Oros Patrick. Hozzájuk csatlakozott három „kicsi”: Boldog Alen, Kiss Denis és Krizsán Bertold.

XXI. ÉRMELLÉKI BORVERSENY SZÉKELYHÍDON

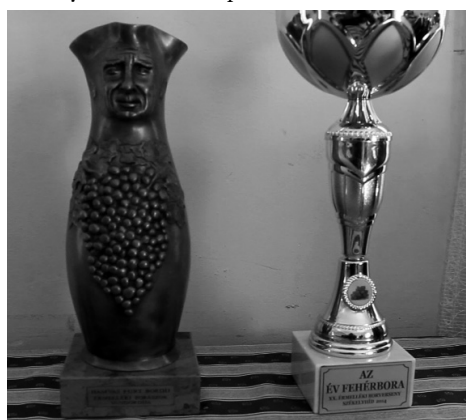
A XXI. Érmelléki Borverseny 2015-ben február 28-án hívja baráti találkozóra és megmérettetésre az Érmellék és a szomszédos borteremő vidékek borászait, legbecsebb nedűit.

A szervezőknél a borverseny napján a központi vendéglőben 9 és 13 óra között lehet benevezni a versenyre az Érmelléken hagyományos száraz fehér, aromás fehér, valamint vörös borokat.

Elkészült a borverseny szabályzata is, erről bővebben Kovács Lajos szervezőtől lehet érdeklődni (0744-769721).

A versenyre benevezett borokat 13 és 19 óra között neves hazai és magyarországi borászok értékelik. 20 órakor hirdetik ki a nyertes borokat, díjazták a nyertes borá-

szokat. Ugyanekkor adják át az év legjobb székelyhídi borát előállító borásznak a Mihály Gábor budapesti szobrászművész

által készített és felajánlott vándordíjat, a Miskakancsót. A rendezvény 2015-ben is a borászok báljával ér majd véget.

A szervezők szeretettel várnak minden borászt, borkedvelőt és szórakozni vágyót.

Sikeres adománygyűjtés

Jó hangulat uralkodott a magyar kultúra napi bálon

Fotók: Kovári Krisztián

Bőjte Csaba befogadásra buzdította a bálozó közönséget

A már hagyománnyá vált magyar kultúra napi jótékonyági bált január 24-én rendezték meg a székelyhídi múzeum épületében.

A Dévai Szent Ferenc Alapítvány székelyhídi Gyermek Jézus Otthonának kis lakói kézen fogva kísérték a bálterembe Bőjte Csaba ferences szerzetest és az esemény kiemelt, meghívott vendégeit. Az otthon kis lakói angyali gyermekhangon énekelve („Áldjon meg Téged az Úr, és őrizzen meg Téged Ő, világítsa meg rajtad arcának fényét és könyörűjön terajtd Ő”) köszöntötték az éppen születésnapját ünneplő Bőjte Csabát. A szervezők egy hatalmas szülinapi tortával is kedveskedtek, melyet az est folyamán minden bálozó megkóstolhatott.

A *Himmusz* felcsendülése után a rendezvényt Béres Csaba, városunk polgármestere nyitotta meg, köszöntve a megjelent vendégeket, Tamás Sándor fővédnököt, a Kovászna Megyei Tanács elnökét, Bőjte Csabát, Biró Rozália szenátort, Szabó Ödön parlamenti képviselőt, magyarországi és Bihar megyei elöljárókat és minden megjelent vendéget. Nyitóbeszédében magyarságunk utánozhatatlan értékeire, kincse-

ire és kiemelkedő alakjaira utalva arra biztatott mindenkit, hogy legyen büszke érmelléki, partiumi, erdélyi magyarságára.

Az est műsorvezetői feladatait ellátó Éder Enikő, a temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színház színművésznője egyedülállóan nevezte a magyar kultúra és a jótékonyág összefonódását Székelyhíd városában.

Szűcs Ilona bálkirálynő (középen) és udvarbölgyei, Angyal Olívia, illetve Csorján Dóra

A Gyermek Jézus Otthon lakói énekeltek és fehérvirágokkal köszöntötték születésnapján Bőjte Csabát

Tamás Sándor boldogan vállalta a bál fővédnöki tisztségét, hisz Székelyhíd és a székelyföldi Kézdivásárhely Erdélyen belül az egymástól legtávolabb eső két

„székely” város. „Ha úgy tetszik, akkor ezer év után hazajöttem Kézdiszékről Székelyhídra” – mondta a fővédnök, aki nem érkezett üres kézzel az ünnepi alkalomra. Béres Csaba a helyi közösség nevében egy székely zászlót vehetett át, a Gyermek Jézus Otthon lakói egy székely termékekből álló tartalmas ajándékcsomagot. A születésnapját ünneplő Bőjte Csaba Erdély térképéből álló gyűjteményt és a barátság jelképeként székely bicskát kapott. A fővédnök a bálozó hölgyek mindegyikének egy székely szakácskönyvvel is kedveskedett.

Biró Rozália beszédében elmondta: „a magyar kultúra jegyében álmodunk holnapot minden évben itt Székelyhídon. Adja az Isten, hogy minél nagyobbát álmodjunk és minél többet meg is tudjunk valósítani álmainkból, hogy minden gyermek békében, szeretben nőhessen fel.”

Asztalosné Zupcsán Erika és férje különleges ajándékkal ked-

veskedett a Gyermek Jézus Otthon lakóinak. Ők a jótékonyági bál alkalmával elhozták a befogadó Gyermek Jézus szobrát.

Bőjte Csaba vidámságra, jókedvre ösztönözte a megjelenteket, s arra, hogy legyünk nyitottak, befogadóbbak, hogy magát a népet segítsük, s ez által saját életünk is boldogabb lehet. Legyünk egymás jó testvérei, akik nemcsak a jóban, hanem a nehézségekben is egymás mellett állnak.

A bál nyitótáncát a székelyhídi Tini Dance Center táncstúdió táncosai, Erdei Csenge és Béli Benjámin adták elő, akik koreográfiájuk bemutatása után teret engedtek a mintegy kétszáz bálozónak.

A magyar kultúra napi bálokon hagyománnyá vált az árverés is, melyen székelyhídi képzőművészek alkotásai, felajánlásai kerültek kalapács alá. Az idei aukció teljes bevétele 13 500 lej volt, melyet a szervezők a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által működtetett székelyhídi Gyermek Jézus Otthonnak ajánlottak fel.

A bálozó közösség az est folyamán Éder Enikő színművész színes, zenés összeállítását hallgathatta, de megválasztották a 2015-ös kultúra napi bál királynőjét (Szűcs Ilona), aki a tavalyi győztestől, Kalló Renátától vehette át a koronát. Természetesen udvarhölgyeket is választottak Angyal Olívia és Csorján Dóra személyében. A rendezvény sikeréhez nagyban hozzájárult a Fodor Sándor, Bajnok Csaba és Újlaki Sándor alkotta zenekar, amely hajnalig szolgáltatva a talpalávalót, az értékes tombola nyeremények, valamint a felszolgált, ízletes ételek és italok.

Fehete Katalin

Szabó Ödön képviselő (balról) és Biró Rozália szenátor is adakoztak a Bőjte Csaba által életre hívott alapítvány javára

Székely zászlót kapott a város közössége Tamás Sándor fővédnőktől

Mikrochipes azonosító a kutyáknak

A székelyhídi állatorvosi hivatal értesíti a lakosságot, hogy Székelyhídon, Csokalyon és Nagykágyán elkezdtek a kutyák chippezését, mára mintegy ötvennél tartanak. Ez egy európai uniós döntés, minden gazda minden kutyája számára kötelező, mert általa azonosíthatóvá válnak az állatok

tulajdonosai. A beültetés fájdalommentes, a mikrochip a kutya bal fülének tövébe kerül. Ennek leolvasásakor azonosítják majd a gazda nevét és címét az országos adatbázisból. Hosszú távon így megoldás születhet a kóbor kutyák begyűjtésére, hisz az azonosíthatatlan állatokat elszállítják majd. A kutyák chippezése kötelező, hiánya pénzbüntetést von maga után! A chip beültetése 25 lejbe kerül a veszteség

elleni védőoltással együtt, ha az állat már be volt oltva, akkor 20 lej. Ez más településekkel szemben nagyon jó és elfogadható ár, ezért is kéri a gazdákat, mihamarabb keressék fel az állatorvosi hivatalt, hisz jövő év tavaszára szeretnének végezni a beazonosítással. Kérdésekkel fordulhatnak dr. Béczy Miklós állatorvoshoz a 0744-602550-es vagy Erdei Viktor asszisztenshez a 0766-620402-es telefonszámon.

Népszerű IV. Karácsonyi Vásár

Jónak bizonyult az új helyszín: a központi park minden este benépesült ünnepvárókkal

A IV. Karácsonyi Vásár két helyszínen zajlott párhuzamosan, hiszen az érdeklődőket a múzeum épületében és a központi parkban várták programok december 17. és 23. között. A vásári házikók körül és a színpad előtt gyülekezhetett mindenki, akít nem riasztott vissza a néhol szeles, hideg időjárás.

Tehetséges kicsik és fiatalok

A vásár idején minden este színpadi előadások voltak megtekinthetőek. Felkészítő óvónőkkel és tanítóknokkal meglátogatták a székelyhídi vásárt Csokaly, Nagykágya, Hegyközszentmiklós, Érköbölkút és Érolasz gyerekei, de természetesen helyi ovások és sulisok is szerepeltek és adtak elő karácsonyi dalokat, verseket, betlehemes játékokat. Szereplésük után minden gyerek a múzeumba érkezett, hogy forró teával melegedjen és mézes kalácsot díszítsen. Majd természetesen a Mikulás házikójába is bekukkanthattak, ahol kis ajándékok vártak rá-

A gyermekek karácsonyi verseket, énekeket, betlehemes játékokat adtak elő a szabadtéri színpadon

Fotó: Kovári Krisztián

juk rövid versmondást követően. Szintén a színpadon léptek fel városunk tehetséges zenészei, köztük a nagykágyai Buliszerviz, akik új felállásban érkeztek, és közülük eddig nem hallott dalokat adtak elő. De itt volt Tivadar József és a Dreamers együttes Csokalyról, a Qlio Band Hegyközszent-

miklósról, illetve a 2014-es Bihar megyei Ki mit tud? különdíjas rockegyüttese, az Acélszív is. Városunk büszke lehet arra, mennyi tehetséget vonultat fel egy-egy rendezvény idején. Tehetséges fiataljaink pedig nem csak verset mondanak, énekelnek vagy zenélnek, hanem táncolnak is, így ismét lendületes koreográfiákat tekinthetünk meg a Control Dance és a Free Steps Dance előadásában. Kedden, a rendezvény záró napján pedig megérkezett az Oláh Katalin vezette Tini Dance Center és csapatai (Monster Dance, B612, Kölyök Dance, Turbó Dance), akiknek előadása a hideg időjárást is felpeszdtette. Zárásképp a Bihar megyei Ki mit tud?-on előadott nyertes táncukat tekinthette meg a nagyérdemű, melyet *A nagy Gatsby* ihletett.

Múzeumi események

De nem csak színpadi produkcióik miatt lehetünk büszkék váro-

sunk lakóira. A múzeum épületében a gyerekekre várakozó Mikulás mellett több fontosabb esemény is zajlott. Bemutatták dr. Wilhelm Sándor nyugalmazott biológia szakos tanár, halbiológus tizennegyedik könyvét, amely a *Partium balai* címet viseli. A könyv megírása még 1968-ban kezdődött, amikor a szerző Székelyhídra került, és rögtön belevetette magát az Ér mocsarainak és vizeinek tanulmányozásába. Wilhelm Sándor felhívta a figyelmet: könyvét ismeretterjesztőnek szánta, hogy bemutassa, mennyire változatos a halak és vizek világa. Végül köszönetet mondott társszerzőjének, Harka Árpádnak, aki mint halbiológus és a Magyar Haltani Társaság elnöke a könyv illusztrációit készítette.

Később, a könyvbemutatót követően díjazták városunk méltán elismert sportolóit, akiknek idén sikerült országos vagy nemzetkö-

zi versenyen a dobogóra állniuk. Ugyanakkor ünnepélyes keretek között köszöntötte városunk vezetősége azt a tizenöt párt, akik idén ünnepelték 50. házassági évfordulójukat.

Házikók és ajándékok

A vásár ugyan ennyi programot tartogatott erre az évre, de nyoma megmaradt még egy kis ideig. A központi parkban már hagyományá vált, hogy a város kisiskolásai összegyűlnek és fenyőfát díszítenek, amelyeket hosszabb ideig meg lehet tekinteni az ünnepi világítással együtt. Az idei évben tíz házikót laktak be a település vállalkozói, östermelői, kézművesei, hogy mézet, mézes kalácsot, illatszerket, játékokat, karácsonyi díszeket, lángost és forralt bort árúsítsanak. De volt egy olyan házikó, amely nem adni, hanem kapni szeretett volna, mindezt azért, hogy később a rászoruló családok és gyermekek örülhessenek. Ez volt a Mikulásgyár, ahová önkéntes fiatalok várták a cipős doboznyi ajándékokat, kérve, a dobozon mindenki tüntesse fel, milyen korosztálynak szánja ajándékát, hogy az a megfelelő helyre juthasson el.

Így zajlott tehát a 2014-es a város önkormányzata által szervezett székelyhídi karácsonyi vásár, amely – igaz, új helyszínen – a megszokott formájában jelentkezett, hiszen házikók, gyerek programok, zene, ének, versek minden napra jutottak. De ne feledkezzünk el a felállított elő betlehemes sarokról sem, ahol a jól megszokott számár és a kis báránykák várták a karácsonyt a kilátogató vendégekkel együtt.

Mészáros Emőke

A nagyszakállú Mikulás minden gyermeknek ajándékot adott

Kitüntetett polgáraink

Folytatás az 1. oldalról

Végezetül **Kokovai Csongornak** szolt a gratuláció, aki 2014 márciusban aranyérmet szerzett a román országos bajnokságon, áprilisban ezüstérmet az Európa-kupán, májusban pedig a Románia-kupán egy újabb aranyérmet vihetett haza.

Székelyhíd jócskán bővelkedik focistákban is, akik nagy odaadással rúgják a labdát. Közülük elsőként egy lány díjazásának örülhettek a jelenlevők **Gödér Brigitta** személyében, aki 2010-től a Marosvásárhelyi ASA női csapatában játszik, akikkel a nemzeti bajnokságban és az országos kupában is második helyezést értek el. Kiemelkedő teljesítményt nyújtott a tavalyi évben **Sas Christopher**, aki Nagyváradon végzi a sportiskolát, a Nagyvárad FC Bihar csapatában játszott, és tavaly bekerült a román nemzeti válogatott tizenkilenc éven aluliak válogatott csapatának sorába.

A Stihl Timbersports favágói közül **Balázs Dávidot** jutalmazták, aki Mátraderes tizenhat éven aluliak számára megrendezett junior versenyén aranyérmet szerzett. A csapat másik kitüntetettje **Nagy Csongor** volt, aki egyike a világ legjobb öt, hus-

zonöt éven aluli versenyzőjének, és a tavaly Pécskán, Arad megyében megrendezett verseny nyerteseként Románia sportfavágóbajnoka lett. A válogatott edzője, a kétszeres román bajnok és Európa-bajnok Nagy Botond méltatta csapattársait és a csapatot, megemlítvén, hogy a verseny a technikáról és a fejszeválasztásról szól, és kiemelte, hogy külön büszkeség négy székelyhídi versenyzőt tudni a ötfős román nemzeti válogatottban.

Az erőemelés (powerlifting) a sportoknak egy olyan ágazata, amely Székelyhídon még nem annyira ismert, de a tavalyi díjazott neve már többször felmerült halvilágunk különböző sportbeszámolóiban. **Szabó István-Zsolt** székelyhídi testépítő remek eredményeket tudhat a magáénak, hiszen 2014 márciusában a Belényesen megrendezett Cupa Power Beius nemzetközi versenyen megszerezte a 93 kg-os kategóriában az első helyezést mindhárom fogásnemben (felhúzásban 265 kg, guggolásban 247,5 kg és fekvőnyomásban 180 kg).

Sportolóink utolsó díjazottja **Wilhelm Ákos** volt, aki hagyományörző íjász-

Az aranylakodalmat ünneplő pároknak Csuka József alpolgármester gratulál

ként 90 méteres távon szerzett aranyérmet.

★

A vásár hétvégi programjai közül minden kétséget kizáróan az ötvenedik házassági évfordulójukat ünneplő párok jutalmazása volt a legmeghatóbb esemény. Az tizenöt pár december 21-én délután hallgathatta meg Székelyhíd előljáróinak hozzájuk intézett jókívánságait. A gratulációt tolmácsoló Szabó Csongor polgármesteri taná-

csos egy Paulo Coelho-idézettel fordult az 1963–1964-ben egybekelt ünnepeltekhez: „Mindig van a világon egy ember, aki a párjára vár...” (Az alkímista, 1988). Végezetül egy József Attila tollából származó négysoros vers hangzott el, a jó egészség és a szeretet megőrzése reményében: „Az én szívem sokat csatangolt, / de most már okul és tanul. / Aki balandó, csak balandót / szeretet balbatatlanul.”

Szamos Mariann

Kovári Krisztián

Rendelő a Petőfiben

Egészségügyi ellátóhellyel bővült a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum január 5-étől. A rendelőt az iskola vezetősége már régóta kérvényezte különböző fórumokon, hiszen a környék legnagyobb létszámú tanügyi intézményéről van szó, és eddig állandó problémát jelentett az, hogy nem volt jelen az iskolában megfelelő szakember. Szerencsére mostantól ez megoldódott, hétköznapokon 8 és 16 óra között jelentkezhetnek a diákok, ha bármilyen egészségügyi problémájuk van. Mint megtudtuk, eddig csak egyszerűbb esetekkel keresték fel a rendelőt a diákok, kisebb ficamokkal, sérülésekkel (pl. szünetekben való elesés miatt), továbbá viszonylag gyakoriak voltak a fejfájások, hasfájások, de ezeket az eseteket is helyben el lehetett látni.

Érmeleki szinten azonban továbbra is létszámihiánnyal küzd az iskolai egészségügyi ellátórendszer, ezért szakképzett háziorvos vagy gyermekorvosot keresnek ahhoz, hogy minden környékbeli iskola megkapja a megfelelő orvosi ellátást. Az érdeklődők a 0755-304353-as telefonszámon jelentkezhetnek.

Heresi Zoltán

A szerző felvétele

Ide várják egészségügyi panaszaiikkal a diákokat

Felsőfokú oktatás Székelyhídon

Új modullal bővült a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceum tevékenységi köre, ugyanis októbertől a tanintézmény épületében zajlanak a Henri Coandă Kulturális Alapítvány posztliceális képzései. A 2000-ben indult, de azóta országos hálózattal rendelkező alapítvány 31. iskolájaként indította el székelyhídi képzéseit, amelyekre jelenleg 55-en járnak, általános egészségügyi asszisztens képzésre 33-an, gyógyszerészeti asszisztens képzésre pedig 22-en. A tervek

szerint négy szak indult volna el az iskolában, a fent említett kettőn kívül a villanszerelő és az épületgépész szakok, ám ezeket érdeklődés hiányában végül nem sikerült megszervezni. Jelenleg a képzések hétköznap délutánonként 16 és 20 óra között folynak, az itt tanuló diákok nagyváradi, érmihályfalvi és székelyhídi szakemberektől tanulhatnak. A képzések során hangsúlyt fektetnek a hallgatók gyakorlati felkészítésére is: első félévben az iskolában kialakított

laboratóriumban, második félévben a különböző házi orvosoknál praktikázhatnak a diákok. A posztliceumi képzések szabályainak megfelelően másodikéven szakosodhatnak a hallgatók, ekkortól a margittai kórházban gyakorolhatnak. A nagy érdeklődésre való tekintettel a tervek szerint jövőre tovább bővítik a szakok listáját, elindítva a kozmetika, manikűr-pedikűr és masszázst, modulokat. Ezzel azok dolgát könnyítik meg, akik munkájuk mellett vagy anyagi okokból nem tudnának nagyobb városokba utazni egy szakma megtanulásának érdekében.

Mészáros Emőke

Képes könyv Partium halairól

Számos érdeklődő jelenlétében mutatták be Wilhelm Sándor, Harka Ákos szerzőpáros *Partium halai* című könyvét december 20-án, szombaton délután a székelyhídi múzeum aulájában.

„Az ünnepvárás idején külön öröm, külön ünnep számunkra, hogy a könyv is az ünnep része lehet. Külön öröm, hogy helyi szerző – nem első –, könyvét bocsátjuk útjára, és ráadásul egy olyan könyvet, mely röviden összefoglalja közel ötven év, a Partium halfajaira vonatkozó kutatómunka eredményeit” – hangzott el a könyvbemutató háziasszonya, Kerekes Teréz városi könyvtáros felvezetőjében.

A felvezetőt követően Wilhelm Sándortól megtudtuk, hogy szerzőtársa, Harka Ákos szintén nyugalmazott tanár, halbiológus, a biológia doktora, a Magyar Haltani Társaság elnöke. Magáról csak annyit mondott, hogy őt mindenki ismeri. Valószínűleg úgy is van, de engedtessek meg e sorok írójának, hogy röviden mégis bemutassa volt tanárát: „1968-ban végeztem el a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Biológia-Földrajz-Geológia Karán a biológia szakot, biológus-zoológus képesítéssel. Már az egyetemi évek alatt halbiológiai kutatásokat folytattam tanárom, dr. Gyurkó István

Kovács Krisztián

A kötet vásárlói közül sokan kértek dedikációt Wilhelm Sándortól

irányításával, akivel több közös dolgozatunk is megjelent nyomtatásban. A kari tanács kutatómunkára javasolt, de ilyen állás nem akadt akkoriban, így a székelyhídi középiskolát választottam munkahelyemnek. Ennek egyszerű oka volt: amikor szülővárosomból, Margittáról Kolozsvárra vitt a vonat, Székelyhíd környékén hatalmas nádasok töltötték ki a látóhatárt. Ahol nádas van, ott hal is akad – gondoltam –, s akkor én kutatóintézet nélkül is folytathatom halbiológiai tanulmányaimat.” (Wilhelm Sándor: *Tanulmányok az Érmel-lekről*, 2014).

És folytatta. Több évtizedes kutatómunkájának eredménye a megjelent tizenegy könyv, melyből tizenegy a halakkal foglalkozik, no meg a szakfolyóiratokban közölt számtalan

tanulmány. Megszerezte a biológia doktora tudományos címet, létrehozta Székelyhídon a népi halászat és vadfogás múzeumát, számos néprajzi tanulmány szerzője.

A szerző szerint „a bemutatott könyv nemcsak szakkönyv, hanem ismeretterjesztő könyv is, de ha a színes fotókra gondolok, akkor képes könyv is.” A könyv első része kistérségünk, a Partium történeti áttekintését, domborzati viszonyainak, folyóvizeinek, tavainak leírását tartalmazza. A második, legterjedelmesebb rész – rendszertani sorrendben haladva –, az utóbbi évtizedekben a Partium vizeiből bizonyítottan előkerült 58 halfaj számbavétele, mindenik színes fotóval illusztrálva. A halfajok leírását egy rajzokkal is illusztrált, *Határozókulcs* címet viselő fejezet követi, mely úgy a szak-

embereknek, mint a horgászoknak is hasznára válik. A könyv végén szerepel a *Halaink védelme, védett halaink* című fejezet, mellyel kapcsolatban, a bemutatott követő kötetlen beszélgetés során, a legtöbb kérdés elhangzott. A könyv tudományos értékét mi sem bizonyítja jobban, mint az irodalomjegyzék, mely több mint 80 hazai, illetve határon túli szerző által közölt munka címét tartalmazza.

A könyvben megjelenő halfajok dr. Harka Ákos, Sallai Zoltán és dr. Wilhelm Sándor munkái, a kiváló minőségű technikai kivitelezés pedig a nagyváradi Europrint nyomda szakembereit dicséri.

A könyvbemutató végén egy kérdés is elhangzott a szerző részéről: a Magyar Haltani Társaság minden évben meghirdeti az Év hala elnevezésű „vetélkedőt”. Minden évben három halat jelölnek e címre, minden érdeklődő december 31-ig on-line szavazhat egyik vagy másik halfajra. Az idei jelöltek: a kecsge, a galóca és a vágódurbincs. Az érdeklődők könnyen elérhetik a haltani társaság honlapját a http://haltanitarsasag.hu/index_bu.php-MHTT honlapon.

A bemutatott *Partium balai* című könyvet az érdeklődők megtalálhatják Székelyhíd városi könyvtárában.

Fekete Katalin

Jegyzet

Je ne suis pas Charlie!
Nem vagyok Charlie!

Szabó Norbert
jelenleg Párizsban élő székelyhídi lakos

Az alább leírtak az elmúlt párizsi napjaim tapasztalatait mutatják be.

A párizsi Charlie Hebdo újság szerkesztősége elleni terrortámadás látványosan megosztotta a tömeget...

A történetes napon mindenki együtt gyászolt, az utcán lévő és a metrón utazó. Az embereken érezhető feszültség uralkodott és nagy volt a csend.

A vasúti tömegközlekedésben napokig folyamatos fennakadások voltak... bizony megállóhelyeken a metrók és villamosok megállás nélkül baladtak tovább, mert bombagyújtás csomagokat találtak. Ez naponta többször megismétlődött, így nagy volt a félelem... az ember fejében ott motoszkált a gondolat, hogy mi van, ha most itt történik valami?

A történetek után a sajtóban megszólaló politikusok, szociológusok és egyéb társadalom kutatók, következő logikus lépésnek tartották a sorozatos terrorcselekmények előfordulását... aztán kisebb-nagyobb incidensek történtek is, de inkább a francia lakosság véleménynyilatkozatásából.

Arab iskolákat és mecseteket támadtak meg... az egyébként békében együtt élő, egy városként élő, de különböző nemzetiségű és vallású csoportok birtelen egymás ellenségei lettek...

A Charlie Hebdo szabadságmenete azonban mindenképp elgondolkodtatta az embereket... és ugyan a média csak annyit közölt, hogy milliók vonultak az utcákra „Je suis Charlie” feliratos pólókban, transzparenszekkel, ugyanakkor milliók maradtak otthon, és azok nem változtatták meg a Facebook-indítókoldalképüket sem „Én vagyok Charlie” címkére.

Sokféle véleményt lehet hallani, a terrort mindenki elutasítja, ebben egyetértés van... az Én vagyok Charlie ad-hoc mozgalom azonban kettőtörő a várost.

Nagyon sokan ellenzik és nagyon sokan nem értenek egyet a kiadó cinizmusával, szatirikus írásaival, durva rajzaival, amelyekkel a végéig húzták a szólásszabadság fogalmát... megsértették mások nemzeti és vallási nézeteit.

Párizs már sok baborút megélt. Több terrorcselekménynek is tanúja volt.

Az élet megy tovább, nem áll meg, reménykedünk, hogy tanulunk valamit, és legyőzzük a félelmet.

Charlie-k mindig voltak és mindig lesznek... de a világnak szeretet és egyetértés kell... sokan mondják.

Disznótor Szentmiklóson

Hurka, kolbász, tepertő és körömpörkölt várta a vendégeket

Hagyományörző disznótor elnevezéssel kétnaposra nyúló disznóvágást szerveztek január 11. és 12. között a hegyközszentmiklósi termálfürdő területén. A rendezvény ötletgazdája Perje Csaba jelenleg Bécsben élő úriember, akinek szoros kötődése van az Érmellékhez, hiszen itt született. Rendszeres visszatérőjeként és a környék ismerőjeként, Árus László Csongor református lelkipásztor segítségével szervezte meg az ünnepséget, amelynek első momentumai a 120, 130 és 150 kilogrammos disznók levágása volt. A pálinka, forralt bor, hagymás vér, kolbász, hurka, tepertő, toros káposzta és pecsenye mind jelen voltak a két nap folyamán, ezeket az érkező fürdőzők és kíváncsiskodók nem csak megkóstolhatták, de meg is vásárolhatták. A legszerencsésebb pedig a tombolán megnyerhető hátsó sonkát is magával vihetette otthonába. Az Ausztriából, Magyarországról és a környékbeli településekről érkezett nemzetközi társaság szombat este a

Szakavatott kezek működtek a hagyományos disznótoron

termálstrand büféjénél zenére is mulatozhatott, másnap pedig mindenkit újra vártak a finomabbnál finomabb disznóságok.

A nagy érdeklődésre és a rendezvény sikerességére való tekintettel a szervezők már a jövő évi folytatásról beszéltek, így jövőre

barlki részt vehet ismét egy kis fürdőzéssel egybekötött hagyományörzésen.

Mészáros Emőke

Enjoy Christmas

Karácsonyi témájú angol versenyt rendeztek Hegyközszentmiklóson Papp Mónika angol szakos tanárnó szervezésében. Az Enjoy Christmas nevezetű vetélkedőn tizenöt, háromfős csapat mérte össze angol tudását.

A csapatok székelyhídi, érköbölküti és hegyközszentmiklósi VI. és VII. osztályos tanulókból tevődtek össze, sajátos karácsonyi idéző csapatnévvel készülve. A négy fordulóból álló megmérettetések között közösen énekelve elhangzottak a klasszikus *Jingle Bells*, *We Wish You a Merry Christmas* karácsonyi dalok is. A csapatok ügyesen dolgoztak, a pontozás eredményei nagyon szorosak lettek. Első helyen Egeresi Ingrid tanárnó Santa's Little Helpers székelyhídi csapata, második helyen a szentmiklósi Silver csapat, illetve harmadik helyen Bruncsák Beáta tanárnó Frozen Cupcakes nevet viselő székelyhídi csapat végzett. Helyezéstől függetlenül minden versenyző ajándékkal, oklevéllel és nem utolsósorban élményekkel gazdagabban térhetett haza.

ÉR hangja

Hegyközszentmiklósi rendezvénymaraton adventtől karácsonyig

A gyermekek által várva várt ünnepek ideje a felnőttek számára inkább a munka ideje, amikor mindenki az utolsó simításokat végzi. Mi az advent számunkra? Az advent a várakozás ideje, amikor megpróbáljuk díszbe öltöztetni a szívünket, hogy méltó képen ünnepelhesük Jézus Krisztus

születését, a karácsonyt. Az előkészítős diákoknak ilyenkor kicsi piros szíveket ajándékozunk, melyekre esténként virágokat rajzolnak és szenteste felfűzik a karácsonyfára. Az iskolában adventi koszorút készítenk fenyőből és gyertyákkal. Lukácsi Vilma költőné szavai szerint: „Ünnepváró

ködök mélyén négy apró gyertya lángja vibrál. Embert keres a fény magának, hogy megtalálja, elindult már! Vigyázatok a kis gyertyákra, a lángot el ne oltsa a szél! Tamaszszatok az égnek létrát, készítsétek az Úrnak útját mire ideér!”

Lássuk falunkban decemberben történt eseményeket dióhéjban. Iskolánk V. és VIII. osztályos diákjai Papp Mónika angol szakos tanárnó és jómagam vezetésével Nagyváradra utaztak 13-án, hogy minél jobban ráhangolódjanak az ünnepre. Meglátogattuk a római katolikus székesegyházat, a barokk palotát, a barátok

Az ünnepségen manócskákból sem volt hiány

Kicsik és nagyobbak is néptáncoltak a karácsonyi bemutatkozáson

templomát, megtekintettük a sétálóutcát, a városházát és annak tetejéről a kedvenc városomat, Nagyváradot. Majd az Old Mill éttermet kerestük fel a gyerekekkel és az estére szépen kivilágított december 1. parkot (egykori Széna tér), mely ünnepre hangolta diákjainkat. Élményekben gazdag kirándulásnak voltunk részesei.

Egy héttel karácsony előtt a falu kultúrotthonában iskolásaink bemutatták ünnepi műsorukat. Azért rendhagyó a karácsonyi előadás, mert az egész iskola részt vesz benne, örömet csal az emberek szívébe. Előbb az alsó tagozatos diákok szerepeltek, verssel, táncsal örvendeztették meg a közönséget, majd rövid szünet után, az V–VIII. osztályosok léptek színpadra, jelenettel, verssel, betlehemes előadással és énekekkel fokozták a hangulatot. Másnap délelőtt óvodásaink karácsonyi előadását tekinthette meg a közönség az óvodában.

December 21-én, vasárnap este a hegyközszentmiklósi néptáncsoport és a margittai Gyöngyvetők táncsoport karácsonyi bemutatót tartott a helyi kultúrotthonban. A táncsoport vezetője Bordás Anita, több mint harminc gyermekkel foglalkozott október óta, hetente egy alkalommal, rábaközi táncokat tanított és népi gyermekjátékokkal ismertetett, amelyeket be is mutattak a szülők és ismerősök számára. A Gyöngyvetők táncsoport szilágysági és marosszéki táncokkal színesítette a gyerekek koreográfiáját. A bemutató végén Anita mézes kaláccsal ajándékozta meg tanítványait.

Szenteste, a Megváltó születésének napján az istentisztelet alkalmával láthatuk a gyermekek karácsonyi előadását a felújított református templomban. Több mint ötven gyermek színesítette szavallattal, énekekkel, jelenettel az istentiszteletet, hogy közösen elmondhassuk Szilágyi Domokos költővel együtt: „ne díszített fákon, hanem a szívekben legyen karácsony”.

Az ünnep első napján, december 25-én délelőtt úrvacsorai istentiszteleten vettünk részt, majd délután a konfirmáló ifjak karácsonyi szavallatait és a VIII. osztályosok betlehemes játékát mutatták be a református templomban. Elmondhatjuk, hogy tartalmas ünnep volt és adjunk hálát Istennek ezért a szép ünnepért.

Béres Angéla

A nagyobbak betlehemes játék keretében elevenítették fel a kis Jézus születését

Jubilált az érolaszi Futó család

Lelki és fizikai építkezéssel teli tíz éve szolgál a református lelkész a faluban

Futó Ferenc református lelkész és családja tíz éve vállalt szolgálatot a Székelyhídhoz tartozó Érolasziban. A fiatal család az Arad megyei Bélzerindről érkezett Érolasziba abból a megfontolásból, hogy közelebb lehessenek Szilágy-ságban élő családtagjaikhoz. Ifjonti lendülettel, nagy lelkesedéssel láttak neki mind a léleképítés nemes feladatának, mind pedig a fizikai munkálatoknak.

„Ez az elmúlt tíz év úgy telt el, hogy minden évben valamit építettünk. Ahogy az egyik építkezést befejeztük, akkor már rögtön gondolkodtunk azon, hogy mit lehetne még felújítani? Így építettünk magtárat, felújítottuk a parókiát és ezt követően megszületett a nagy álom, hogy a templomot is kívül-belül teljes mértékben felújítsuk” – mondta Futó Ferenc tiszteletes.

A templom elsőrendű felújítási tervei, az anyagi korlátok miatt a legszükségesebb munkálatokra korlátozódtak. Ám amikor nekiláttak az érolaszi templom tetőbontásának kiderült, hogy mindenképpen szükséges a teljes szerkezet cseréje, mely aztán új tetőcserepezést is kapott. Csak ezután tudtak nekilátni a templom belső felújítási munkálataihoz. Az anyagiak előteremtése mindig nehéz feladat, de mint ahogy a tiszteletestől megtudtuk, hála Istennek többen is segítő kezet nyújtottak a felújításban, így egy holland gyülekezeti kapcsolat révén jelentős támoga-

Karácsonykor megteltek az érolaszi református templom padsorai

tás érkezett. Az érolaszi egyház maga műveli a földterületeit, s az ebből származó jövedelmet is a munkálatokra fordították, valamint önkormányzati, megyei tanácsi támogatások is hozzájárultak az álom beteljesüléséhez.

A falubeliek ragaszkodtak, ahhoz, hogy a templom megőrizze stílusjegyeit, vonásait így a felújításokat követően is minden olyan maradt, mint egykor, de mégis teljesen új. A padok, az ablakok ugyanolyan arányosan, ugyanolyan formában lettek visszaépítve mint hajdanában. Kétéves munkafolyamat a templom felújítása, mely már 90 száza-

lékban meg is valósult, a 2015-ös esztendőre már csak apróbb finomítások maradtak. Ez év tavaszára tervezik a templom felújításáért tartandó hálaadó istentiszteletet, mely a remények szerint így tíz esztendei sikeres és gyümölcsöző szolgálat után egyben Futó Ferenc hivatalos beiktatását is jelenthetné az érolaszi gyülekezetbe.

Futó Ferenc felesége, Márta a kolozsvári diakónián végzett, s bár a családban három kiskorú gyermek is nevelkedik, a főállású édesanya mégis szolgálatba állt. Jelenleg az Érmelléki Református Diakóniai Központot vezeti, mely – mint megtudtuk – nagyon szerteágazó munka. Több mint kétszáz érmelléki családot tartanak nyilván, akiknek napi segítséget nyújtanak: különböző programok keretében élelmiszereket, ruhákat, egészségügyi felszereléseket, kellékeket adományoznak, de ugyanakkor találkozókat, jótékonyági koncerteket is szerveznek.

Az érolaszi lelkész és családja tíz éve vállalt szolgálata igen eredményesnek mondható. A településen és Márta asszony tevékenységének köszönhetően az egész Érmelléken lélekben és fizikailag is látható eredményei vannak annak az elhivatottságnak, amellyel szolgálatuk felé fordulnak. További áldott tevékenységeikhez kívánunk erőt, egészséget és azt, hogy a szilágysági származású család számára Érolasz váljon a szó legnemesebb értelmében vett otthonná, s a felújított Isten háza pedig a 340 lelket számláló gyülekezet léleképítő hajlékává.

Fehér Katalin

Új lépéseket tesznek sakkozónk

„Az elképzeléstől a tétig hosszú az út. És éppígy nem lehet a lépést visszavonni, mint a sakokban. Ha minden kockázatot előre lehetne látni, a játszma már nem is volna érdekes.” (André Gide francia író)

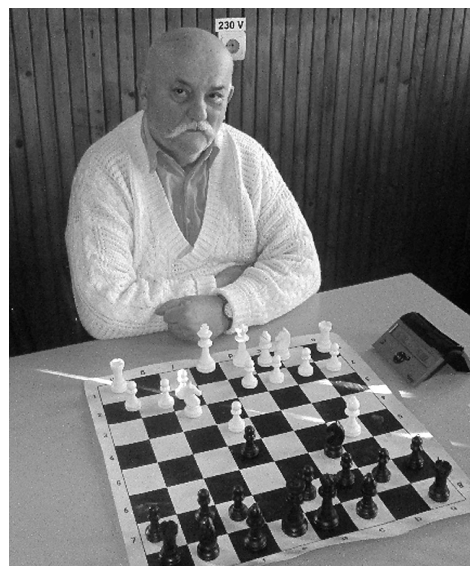
Kisebbszorongás után ezzel a gondolattal vágtam neki a cikkírásnak, amikor felkértek kollégáim arra, hogy én számoljak be a Naturantica Egyesület által szervezett sakkversenyéről. A sakk egyike ugyanis azon kevés sportágaknak, amelyiket nem igazán ismernek. Na azért az alapvető dolgokkal én is tisztában vagyok, ismerem a lépéseket, tudom ki volt Karpov, Kaszparov vagy a Polgár lányok, esetleg Lékó Péter. De, hogy Székelyhídon hol is tart a sakk, azt Nicolae Duță, a Naturantica Egyesület alapítója és elnöke mesélte el nekem, a munkásotthon dísztermében rendezett karácsonyi sakkverseny ebéd-szünetében. „Én és az egyesület már az ötödik jelentősebb versenyt rendezzük Székelyhídon. Ez a második amelynek megszervezésében anyagi segítséget biztosított a polgármesteri hivatal, az elsőből bábokat, asztalokat, sakkórákat vásároltunk, melyeknek mindmáig nagy hasznát vesszük. A többi rendezvényt egyesületi és pályázati pénzekből valósítottuk meg, és remélhetőleg a közeljövőben is folytatni tudjuk majd a versenyeket. Távlati terveink közt szerepel a megyei szövetséghez való csatlakozás is, hisz ezáltal már csak egy kis lépés lenne az országos kapcsolat. A mai megmérettetésre érkeztek hozzánk Margittáról, Monospetriből, Pappfalváról, Nagyváradról és környékéről is fiúk és lányok egyaránt. A versenyt svájci rendszerben rendezzük, kilenc forduló után dőlnek majd el a végső helyezések.”

Hogy mi is az a svájci rendszerű verseny? Gyakori módszere a versenyek lebonyolításának a sakokban, illetve más sportokban, ahol nem körmérkőzéses rendszerben játszanak és valahogy össze kell párosítani a fordulóban az egymás ellen játszó játékosokat vagy csapatokat. A rendszer alapelve, hogy minden fordulóban az előzőleg azonos vagy hasonló teljesítményt elért

versenyzők kerülnek szembe egymással. Az első forduló kivétel lehet, mert ha a párosítás nem kiemeléses alapon történik, sorsolás dönthet.

A rövid ebéd után kezdődött egy újabb forduló, ebbe pillanthatam be néhány perc erejéig. Hogy nem egy látványsport, azzal eddig is tisztában voltam, ennek ellenére sok kellemes élménnyel gazdagodtam. Mint ahogy Nicu is megemlítette, egy amatőr sakkozó legfőbb motivációja nem nagyon lehet más, mint maga a játék szeretete. Hogy ebben milyen igaza van, az hamarosan ki is derült, érdekes volt megfigyelni a több mint húsz asztalnál ülő párok játék közbeni arcát. A teljes koncentráció mellett csak úgy sugároznak a játékosok, egymást maximálisan tiszteletben tartják, hisz nem ellenségek, hanem ellenfelek ülnek egymással szemben. Egy-egy hiba után néma fejcsóválás, netán egy felszálló sóhaj következik, aztán pedig tovább folyik a koncentráció, a teljeskörű figyelem.

Voltaire francia filozófus jut eszembe: „A sakk az a játék, amelyik a legtöbb dicsőséget hozza az emberi elmére.” A mostani versenyen a legtöbb dicsőséget a következők szerezték: **8 év alattiak:** 1. Major Tamás, 2. Kovács Norbert, 3. Hasznosi Bendegúz; **8–10 évesek:** 1. Cosmin Chira,

2. Szegecs Lóránd, 3. Pál Bianka; **10–12 évesek:** 1. Eli Madian Pușcaș, 2. Kovács Júlia, 3. Péli Zsombor; **12–14 évesek:** 1. Braun Dávid (pontvesztés nélkül!), 2. Kiss Kálmán, 3. Cser Yvette; **14–18 évesek:** 1. Paul Iancu, 2. George Chira, 3. Adina Iancu; **felnőtt kategória:** 1. Cser István (100%-os teljesítmény!), 2. Jakab Benjamin, 3. Sóki Béla.

A felnőtt egyéni verseny alapján csapatvégeredményt is hirdettek. Ebben a házigazda Naturantica végzett az első helyen (soraiban Veres János, Cser István és Nicolae Duță), megelőzve Monospetri csapatát. A képzeletbeli dobogó harmadik fokára is székelyhídiak állhattak fel: Sóki Béla, Gardó Ferenc és Forró Mózes. Nem maradhettek el a különdíjak sem, a legfiatalabb versenyző Darius Puiu volt, a legjobb női játékosnak Adriana Anca bizonyult, végül, de nem utolsó sorban a legjobb szenior címet Gardó Ferenc érdemelte ki. Elmondható, hogy a napnak csak győztesei voltak, hisz egy újabb remek sportélménnyel gazdagodott Székelyhíd városa.

A történet itt még nem ér véget, hisz Nicu megkért arra, hogy ki ne hagyjuk a beszámolóból a 77 éves Veres Jancsi bácsi nevét sem (alsó képünkön), aki nélkül kis túlzással nem is létezne székelyhídi sakkspport. Ő volt az első városunkban, aki önerőből, majd némi szülői segítséggel (jelképes összegért) próbálta megismertetni és megszerettetni fiataljainkat e nemes játékkal. Nicu és Jancsi bácsi ismeretsége mintegy harminc évre vezethető vissza, közös útjuk viszont négy éve kezdődtek: „Autóstop-

olás közben elegyedtünk beszélgetésbe az akkor még Margittán sakkozó Jancsi bácsival – emlékezik vissza Nicu. – Ahogy erről a sportról beszéltem, ráébredtem, hogy egy ilyen értéket nem szabad elveszítünk, így hívtam haza a ma már negyvenegy éves sakkozó és tizenhárom éves sakkoktatói címet kapó mestert. Ha jól tudjuk, ő a megyénkben az egyetlen vidéki oktató, aki ma is 1868 Élő-ponttal rendelkezik.” Jancsi bácsi különböző versenyeken is megmérettette tanítványait: „Egyik legnagyobb sikeremet Magyarországon értem el, a sakkozó magyarok világtalálkozóján. Lakiteleken a margittai csapat keretében a tizenéves Tyukodi Petra és Jermendi Norbert saját kategóriájukban az első helyen végeztek. Majd 2013-ban a székelyhídi Cser István az ifjúsági sakkolimpia Nagyváradon megrendezett megyei szakaszán veretlenül az első helyen végzett. Nicuval és a Naturantica Egyesülettel karöltve továbbra is várjuk a sakkozni vágyókat, hente kétszer kedden és csütörtökön 16-18 óra között, a városi múzeumban tartunk oktatást. Jelentkezni és időpontot egyeztetni telefonon is lehet a 0741-760053-as mobilszámom” – mondta Jancsi bácsi.

Nem mondom, hogy ezek után elkezdtek sakkozni, de miután kis bepillantást nyertem a sakkozó életébe, megváltozott a játékról a véleményem. Ahogy Jan H. Donner holland sakknagygyűlömlő mondta: „A sakkot rengetegen játszották. Ezer év alatt lett azzá, ami: kulturális emlékműve az igazság keresésének.”

Juhász György

